

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1811/2020
25.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... код ..., чији је пуномоћник Милун Драгутиновић, адвокат из ..., против туженог „Електромонтажа“ ДОО са седиштем у Београду, као правног следбеника „Кодар електромонтажа“ ДОО Београд, кога заступа Зоран Стојков, адвокат из ..., ради поништаја одлуке и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1655/18 од 06.09.2019. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1655/18 од 06.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2167/14 од 31.01.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење правног претходника туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 27.10.2005. године, а тужени обавезан да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1655/18 од 06.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке и решење садржано у ставу другом изреке у делу у ком је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 391.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде у осталом делу става другог изреке и у овом делу одбијен захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова парничног поступка од пресуђења до дана извршности пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2. истог Закона, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време и обављао је послове ... марке „...“. Побижаним решењем од 23.06.2009. године тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде радне обавезе злоупотреба положаја и прекорачење овлашћења, као и коришћење имовине послодавца у приватне сврхе. Из образложења наведеног решења произлази да је туженом са бензинске станице у ... стигла дојава да је тужилац у два наврата и то 20.05.2009. и 31.05.2009. године сипао гориво у канте у количинама од по 100 литара на рачун посебне картице предузећа, да је 31.05.2009. године у канте наточио евро дизел који не користи службено возило и користио га за приватне потребе. Доношењу наведеног решења претходило је писмено упозорење о постојању разлога за отказ на које се тужилац изјаснио. У поступку пред нижестепеним судовима је утврђено да је у мају 2009. године тужилац свакодневно радио на ... марке „...“ да је ... користио дизел гориво, да у ситуацији када је ... остајао на траси, тужилац личним возилом или возилом неког од колега превозио гориво у кантама од пумпе до градилишта и пунио резервоар ... и то на крају радног времена. Дана 31.05.2009. године радио је цео дан, напустио је градилиште сат или два пре истека радног времена јер је сутрадан имао слободан дан. Претходно је својим возилом на пумпи у ... наточио гориво у канте, а затим се вратио на трасу и сипао гориво у Дана 31.05.2009. године сипао је у резервоар ... 100 литара горива након чега је ... био пун јер се у њему налазило 130 литара горива. У присуству комисије туженог 02.06.2009. године када се вратио на рад у ... је поново сипао количину од 79,45 литара након чега је резервоар поново био пун. Дана 01.06.2009. године тужиоца је замењивао запослени ББ који је пре почетка рада проверио резервоар и утврдио да је био пун, да он није досипао гориво, да је запослени тог дана радио ... сат или два и да је у ноћи између 31.05. и 01.06.2009. године послове чувара обављао сведок ВВ, да градилиште није ограђено и нема чуварске кућице. Послове чувара је обављао по престанку рада запослених око 16 или 17 часова до 7 часова ујутру нареденог дана. Дежурство је углавном проводио у ... којим је управљао тужилац јер је само то возило имало кабину, а по потреби укључивао грејање када је било хладно. За време његовог дежурства нико није долазио на трасу нити сипао гориво у Према вештачењу од стране вештака машинске струке, у периоду 01.05.2009. до 31.05.2009. године на основу путних налога утврђено је да је ... радио 125 моторних часова, да је у њега сипано гориво у количини од 1.236,74 литара из чега произлази да је просечна потрошња горива ... износила 9,893 литара по мото часу, да је мерењем потрошње горива утврђено да је стварна потрошња износила 10 литара за један мото час, да је запремина резервоара према техничким подацима 130 литара горива што одговара просечној потрошњи горива за назначени период.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да тужени као послодавац није доказао да је тужилац учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет јер из приложених рачуна задужење горивом произлази да је

тужилац преузео гориво које је и сипао у ..., због чега су усвојили тужбени захтев тужиоца и поништили решење туженог и реинтегрисали тужиоца.

Према члану 179. тачка 2. Закона о раду послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом или уговором о раду.

Терет доказивања учињене повреде је на туженом као послодавцу (члан 9. Конвенције МОР 158 о престанку радног односа на иницијативу послодавца).

Имајући у виду да је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено да је тужилац сопственим возилом узимао гориво потребно за ... које је и сипао у ..., односно да преузето гориво није искористио за личне потребе, тако да није учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, то је решење туженог као незаконито поништено и наложена реинтеграција тужиоца (члан 191. став 1. Закона о раду).

Ревизијским наводима оспорава се утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено (члан 407. став 2. ЗПП).

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић